

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Р 4/2025
22.01.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Гордане Комненић, председника већа, др Илије Зиндовића и Марије Терзић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Драгослав Димитријевић адвокат из ..., против тужене Република Србија, Виши суд у Београду, коју заступа Државно правобранилаштво Београд, ради новчаног обештећења због повреде права на суђење у разумном року, одлучујући о захтеву Вишег суда у Београду за одређивање другог стварно надлежног суда, у седници одржаној 22.01.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДРЕЂУЈЕ СЕ Виши суд у Панчеву за поступање у предмету Вишег суда у Београду Гжрр 487/24.

Образложење

Врховном суду достављен је предмет Вишег суда у Београду Гжрр 487/24, уз допис тог суда од 12.12.2024. године, са захтевом за делегацију надлежности. У захтеву је наведено да постоје оправдани разлози за одређивање другог стварно надлежног суда за поступање у означеном предмету, у смислу члана 62. Закона о парничном поступку, јер је поступајући суд странка у поступку.

По члану 62. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр. 72/11 ... 10/23), надлежан суд првог степена може сам или на предлог странке да поднесе захтев највишем суду одређене врсте да одреди да у поједином предмету поступа други стварно надлежан суд ако је очигледно да ће тако лакше да се спроведе поступак или ако за то постоје други оправдани разлози. О захтеву надлежног суда првог степена из става првог одлучује веће највишег суда одређене врсте (став 7). Захтев, односно предлог за делегацију надлежности може да се поднесе и у другостепеном поступку под условима из става 1. овог члана (став 8).

У конкретном случају, Први основни суд у Београду је пресудом Прр 7/22 од 07.03.2024. године, ставом првим изреке, делимично усвојио тужбени захтев тужиоца и обавезао тужену да тужиоцу на име новчаног обештећења због повреде права на суђење у разумном року утврђеног решењем Апелационог суда у Београду Рж г 234/21 од 25.10.2021. године исплати 500 евра у динарској противвредности на дан исплате према средњем курсу Народне банке Србије на дан исплате, са законском затезном каматом од 07.03.2024. године до исплате. Ставом другим изреке, одбијен је, као неоснован, тужбени захтев тужиоца којим је тражио да се обавезе тужена да тужиоцу

на име новчаног обештећења због повреде права на суђење у разумном року исплати износ од још 2.500 евра у динарској противвредности на дан исплате према средњем курсу Народне банке Србије на дан исплате са траженом законском затезном каматом. Ставом трећим изреке, одбијен је, као неоснован, тужбени захтев тужиоца којим је тражио да се обавезе тужена да правноснажну пресуду објави у Служеном гласнику Републике Србије и на својој интернет страници <https://www.bg.vi.sud.rs/>, о свом трошку. Ставом четвртим изреке, обавезана је тужена да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка у износу од 126.000,00 динара са законском затезном каматом од извршности пресуде до исплате.

Против наведене пресуде жалбе су изјавили тужилац и тужена.

По оцени Врховног суда, испуњени су услови за тражену делегацију из члана 62. став 1. Закона о парничном поступку, будући да је поступајући суд орган Републике Србије, истовремено странка у парници, због чега постоје оправдани разлози да у овом предмету поступа други стварно надлежни суд уместо Вишег суда у Београду – у овој парници Виши суд у Панчеву.

Из наведених разлога, Врховни суд је одлучио као у изреци решења, на основу члана 62. Закона о парничном поступку.

Председник већа - судија
Гордана Комненић, с.р.

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић